

Alin Ozinian: İnkârın 50 Tonu

Posted on 24/12/2019

Geçtiğimiz haftalarda, ABD Senatosu 1915 olaylarını Ermeni Soykırımı olarak tanıyan tasarımı oy birliğiyle kabul etti. Öncesinde Soykırım tasarısı ABD Temsilciler Meclisi'nde de kabul edilirken, Türkiye en azından tasarının Senato'da kabul etmeyeceğini düşünmüştü. Olmadı.

ABD Ermenilerinin uzun süredir hedefledikleri ve hayatlarının anlamı haline getirdikleri siyasi hamle Türkiye'nin dış politikada yaptığı büyük ve yoğun hataların da yardımıyla hayata geçirildi.

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Fahrettin Altun her zamanki gibi ilk tepkiyi verdi. Altun, "Kabul edilen Ermeni yasa tasarısı ikili ilişkilerimizi tehlikeye atmaktadır. Yaptırımlar ve tehditler ulusal güvenlik çıkarlarımızı korumaktan vazgeçiremeyecek" diyerek ABD'yi "uyardı".

"Daha önce de Amerikan Kongresi'nin bazı üyelerinin tarihi siyasallaştırma girişiminde bulunduğu, gerçekleri araştırmak için bir çalışma grubu oluşturma fikrimizi yinelemiştik. Tarihin de ulusları bölen değil, birleştiren bir olgu olması gerektiğini ifade etmiştik. Ancak son birkaç aydır bazı Kongre üyeleri bir NATO müttefiki görüşünü ve hassasiyetlerini göz ardı etme girişiminde bulunarak sorumsuzca davrandı. Bu karar, Türkiye ile ABD arasındaki ilişkilere hiçbir fayda sağlamayacaktır" dedi.

Oraları artık çoktan geçtik. TR-ABD ilişkilerinin durumu ortadayken hala tarihin ne işe yaraması gerektiği önerileri ve Türkiye'nin NATO üyeliği üzerinden siyaset yapmak artık naif kaçıyor.

Türkiye'nin hükümeti ve muhalefeti ile bu tasarıya karşı çıkması şaşırtıcı değil elbette. AK Parti, CHP, MHP ve İYİ Parti ABD kararı beklenen gibi sert bir dille kınadı. Hatta Ardahan Bağımsız Milletvekili Öztürk Yılmaz, Erdoğan'ı tekrarlayarak TBMM'de ABD'deki "Kızılderili Soykırımı"nın tanınması kararını desteklemeye hazır olduğunu ifade etti.

"Umarım bu yalnızca Sayın Cumhurbaşkanı'nın bir açıklaması olmaz, böyle bir süreç başlatılır, biz de mecliste bu kararı görüşürüz" diyen Yılmaz sayesinde uzun yıllardır "Parlamentolarda tarihin tartışılması yanlıştır" tezi çöpe atılarak "Madem öyle, biz de bir soykırım bulur, TBMM'mizde oylar, kabul ederiz" fikri öne çekildi.

Ayrıca bugüne kadar Lemkin'in soykırım tanımlamasının, 1944'den öncesine yani 1915'e uyarlanamaz olması yaklaşımı da yine Türkiye tarafından çürütülüp oldukça eski kırımlar için de kullanılmış oldu.

Kuşkusuz tüm bunları söylerken Yılmaz, ABD'nin Kızılderili Soykırımı hakkındaki tutumundan haberdar değildi. Çok da önemli değil, artık kim neden haberdar ki Türkiye'de?

Ardından Cumhurbaşkanlığı, "1915 olaylarıyla" ilgili İngilizce özel bir internet sitesi hazırladığını açıkladı.

Ermeni Soykırımı tezlerini çürütmek için kurulan sitede "Türkiye, 1915 olaylarının tarihçiler tarafından değerlendirilmesi gerektiğini düşünmektedir. Bu çabada bütün tarafların dürüst olması gerekir. Diğer ülkeler bu diyaloga Türkiye ile Ermenistan arasındaki normalleşme sürecini destekleyerek yardım edebilir" denildi.

Konuya uzak, Türkiye'nin normalleşme sürecini bile isteye baltaladığını bilmeyen biri, bu cümleleri okuyunca, Türkiye'nin Ermenistan ile bir ilişki kurmak istediğini düşünüp, üçüncü ülkelerden yardım beklediğini sanabilir. Gayet olağan.

Altun “Bu site tarihsel bilgi ve verileri merkeze alarak, her fırsatta ülkemizin önüne konan sözde Ermeni soykırımı iftirasına uluslararası alanda cevaplar veriyor. Tarihin siyasallaştırılmaması ve gerçek tarihsel bilginin açığa çıkarılması gerektiğine ilişkin tezimize katkıda bulunmuş oluyoruz” dedi.

Hem sözde, hem iftira dedikten sonra, 1915’in tartışmaya açılmasını istemek son 20 yıldır anlamakta oldukça zorluk çekilen bir yaklaşım. “Türkiye Tarihi Tarihçilere Bırakır Mı?” sorusunun cevabını arayanlar bu makaleyi okumak isteyebilir.

Ben kurcaladım, siz yapmazsanız bir şey kaybetmezsiniz sanıyorum. 1915.gov.tr adını taşıyan sitede belli başlı 5-6 bölüm var: “1915 olayları”, “Resmi beyannameler”, “Mahkeme kararları”, “Ermeni terörü”, “Soru-cevap”, “Medya”.

Türkiye basında çıkan “Ermeni soykırımı iddialarına belge ve bilgilerle yanıt veriliyor” haberlerine bakmayın, içerik çok zayıf. Örneğin, resmi beyannameler denen bölümde sadece yedi tane beyanname var, yedisi de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a ait.

Sitenin açılış sayfasında tabi ki Erdoğan’ın, “Bugünün dünyasında tarihten husumet çıkarmak ve yeni kavgalar üretmek kabul edilebilir olmadığı gibi ortak geleceğimizin inşası bakımından hiçbir şekilde yararlı değildir” sözleri yer alıyor.

Unutmayı salık veriyor Cumhurbaşkanı, tüm kayıpları unutmayı...

Suçlar kabul edilirse, yeni suçlar işlemek zor olacak, bunu Türkiye çok iyi biliyor. Zaten bu “Ermeni Soykırım Trafığı” Türkiye’nin Kürt siyaseti sebebi ile hortlamadı mı?

“Mahkeme kararları” bölümü de oldukça fantastik, buradaki sekiz kararın sekizi de “Perinçek vs. İsviçre” davasına ait. Geriye kalan soru cevap bölümünde ise “Ermeni tehcirlerinden etkilenenlerin sayısı kaç?”, “Ermeni tehcirinde bütün Ermeniler öldü mü?”,

“Osmanlı arşivlerinin durumu nedir, araştırmacılara açık mı?”, “Ermenistan’daki arşivlerin yanı sıra diğer ülkelerdeki Ermeni arşivlerinin durumu ne?” gibi sorular ile kısaca “Tüm Ermeniler ölmediğine göre, bu o kadar da soykırım sayılmaz” tezi dillendiriliyor ve “Hangi babayiğit bizim arşivlerimizde ‘Tüm Ermeniler, kayıtsız şartsız imha edilecektir’ yazan bir belge bulabilir?” basitliği sergileniyor.

Sitede 1915 ile bağlantısının ne olduğunu bir tek Cumhurbaşkanlığı çalışanlarının anladığı “Ermeni Terörü” bölümü de var. Bu bölüm sitenin en yoğun, en fotoğraflı, en dinamik bölümü, konu malum ASALA...

Gelelim benim en sevdiğim alt bölüme, “Holokost ve 1915 olayları karşılaştırması.” Bu kısma göz atarken ister istemez ünlü yazar Ayşe Kulin’in bir televizyon programında sarf ettiği “Biz, Ermenileri Yahudiler gibi durup dururken kesmeye başlamadık” sözleri geliyor. Tamamen aynı mantık üzerine kurulu: “Bizim çok geçerli sebeplerimiz vardı ama!”

Sitede yeni bir şey yok, kadim inkarcılık, değişmeyen repertuar. “Arşivlerimiz açık, kimseye veremeyecek hesabımız yok” efelenmeleri ile başlayıp “O yıllar herkes için zordu, bir tek Ermeniler için değildi” ile devam edip oradan da Ermeni terörü ile “Bunlar hiç bir zaman rahat durmadı” mesajı ile finale bağlanıyor.

Maalesef bu siteden bir şey çıkmaz, bildiğimiz “Türk’e Türk propagandası” ama bu sefer İngilizce. Neden? Cumhurbaşkanlığı ümitli çünkü, bu kadar kıymetli tarihi çalışmayı bırakıp araştırmacıların Türkiye devletinin Cumhurbaşkanlığı tarafından hazırlanan resmi sitesine “tıklayacaklarını” düşünüyor.

Türkiye’de propagandadan uzak durmanın ve sağlıklı kalmanın tek yolu her konuda alternatife yönelmek. Türkiye’nin arşiv ve belgeler konusundaki yaklaşımını özetleyen önemli bir podcast yayınlandı Ahval’de. Tarihçi Yektan Türkyılmaz Ermeni soykırımı meselesi konusunda arşivler etrafında dönen tartışmaları değerlendirdi, zamanınız olursa

dinleyin.

Kaynak: ahvalnews.com